

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 4. An Regulares privilegiati habentes potestatem absolvendi à Casibus
Papæ reservatis, possunt ideo absolverè à Casibus Episcopo reservatis,
sine facultate Episcopi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

necessitatis; cum imò potius certum sit, ex communi sententia eorum, qui antè Conc. scripserunt, non potuisse. Toletus docet hæreticos & schismaticos, supple notorios, id non posse secundum communem, quia Ecclesia nòluit eis dare jurisdictionem ob periculum perversionis fidelium, sed putat alios posse.

3. Per articulum mortis hic intelligitur gràve ac morale mortis periculum: nam ista ex usu Ecclesiæ in hâc materiâ pro eodem usurpantur, ut constat, ex. C. eos qui de sent. excom. in 6. & Rituali Rom. quia pia mater Ecclesia non censetur velle quemquam exponi periculo probabili damnationis. Et in articulo stricto mortis quando jam vita desperata est, sæpè, imò ferè semper fieri nequit Confessio.

4. Absolutus à peccatis reservatis non tènètur postea, si convaluerit, adire Superiorem, vel ejus delegatum. Quia, cum in illo articulo nulla sit reservatio, quivis Sacerdos habet tunc potestatem à quibuslibet peccatis etiam alioqui reservatis absolvendi directè, & sine onere illa confitendi Superiori. Secùs de censuris.

Q 4. *An Regulares privilegiati habentes potestatem absolvendi à casibus Papæ reservatis, possunt ideo absolvere à casibus Episcopo reservatis, sine facultate Episcopi?*

Dd 2

Resp.

Resp. Neg. Ita expressè declaravit Clemens X. constit. *Superna* & Alexander VII. oppositum damnavit.

Q. 5. An Sacerdos approbatus carens potestate absolvendi à reservatis, potest aliquando directè absolvere à non reservatis, & indire. tē à reservatis?

Resp. Circà hoc duplex est sententia. Prima, quæ est communis, docet id posse in duobus casibus. 1. Si Pœnitens inculpate oblitus est aliquid reservatum, vel si bonâ fide illud confiteatur Sacerdoti non advertenti esse reservatum: quia alioqui si illud in perpetuum oblivisceretur, vel semper uteretur eodem Confessario, numquam accepturus esset absolutionem extra articulum mortis; & sic posset perire occasione reservationis, cum multi moriantur sine absolutione accepta in articulo mortis. Unde meritò censetur Ecclesia tunc dare potestatem absolvendi directè à non reservatis, & indirectè à reservatis, cum onere postea reservata confitendi Sacerdoti habenti potestatem in illa. Quam sententiam S. Carolus tenendam proponit in sua Diœcesi, in quâ proinde dat hanc potestatem. Volunt autem alios Episcopos censeri eandem potestatem concedere hoc ipso, quod non contradicunt sententiæ communi id afferenti, quam ignorare nequeunt. 2. Si Sacerdos habens reservata nequeat omittere celebrationem sacri sine gravi scandalo, nec ad-